

HITMÉLYÍTŐ, ERKÖLCSNEMESÍTŐ ÉS ALKOHOLELLENES HAVI-LAP.

ELŐFIZETÉSI DIJ EGY ÉVRE 2 PENGŐ, EGYES SZÁM 20 FILLÉR, AMERIKÁBA 1 DOLLÁR

Felelős szerkesztő:

Dr. SZALÓS ARTUR KAPOSVÁR, NÉMETH ISTVÁN-UTCA 2. Pénzküldemények ide küldendők.

Szentek legyetek !

Mutatvány „Szentek legyetek” c. füzetből.

A megszentelődés nem valami új dolog; épp oly régi fogalom, mint az isteni kijelentés

A megszentelődés Isten kegyelmének csodálatos munkája, melyet a Szentírás különféle-

maga. Ki figyelmesen olvassa Bibliáját észre kell vennie, hogy a Biblia főgondolata a megszentelődés. A jóvendelésekből kicsendül, a Törvény dörge, a történelmi könyvek elbeszélései harsognak, az ígéretek sugják, az imádságok esdve kérik, a költői iratok zengedezik, az énekekből epedve zug elő, az előképek buzdítólag szólnak, a látomások csillogják, a nyelvezetéből kiérzik, a Szentlélek lángbetűvel írja eleitől végig: *Szentek legyetek!* Minden sorában szentség, szentlélet, megszentelődés. Igen, mert szükség van rá! Parancs van rá! Igéret van rá! Lehetőség van rá! A megszentelődés a legfontosabb a ma kötelességei közül. Egyedül megszentelődés által lehetséges Isten népe számára az előrehaladás

képen nevez. „Böntől tisztává lenni, a bűnnek meghalni, Krisztussal együtt megfeszítve lenni, mindenestől megszentelődni, a Szentlélek tűzkeresztje, teljes szeretet, érett férfiúság, a Krisztus teljességével ékeskedő korteljesség, tökéletesség” — mind a megszentelődés kifejezés tárából valók. A megszentelődés a szentséges Isten életének teljes kibontakozása a hívőember életében. Mondhatnánk ugyanis, hogy a Szent Istenbe való elplántáltatás lelki gyümölcsstermés céljából. A világ fiai a világban, a bűnben érzik csak jól magukat; ez az ő életelemük. Valósággal be vannak ágyazva a bűnbe, így termik a romlás virágait, a test cselekedeteit (Gal. 5, 19.) Az Ur gyermekei viszont csak az Urban, az

és teljes megváltásunk csodás tervének tökéletes kibontakozása.

Ő szent légkörben érzik magukat otthon; Benne vannak elültetve (I. Kor. 1, 30.) s így

termik az élet virágaiból a Szentlélek gyümölcseit (Gal. 5, 22.) A megszentelődés tehát a szentség termőtalajában való maradás! Jézusban maradás, Jézusban élés. Aki Jézusban van, képtelen vékezni; a bűn számára természetellenes valami (1. Ján. 3, 9;) az gyűlölni nem tud többé, neki szeretni kell, nem tehet mást; az nem morog, zugolódik, panaszkodik, mert csak hálát adni és köszönetet mondani tud; az nem kételkedik, nem bizalmatlan, mert csak hinni és bízni tud, ki természetete szerint gyermek s számára minden ujjá lett az ujjászületés által. Ki az Urban él nem tud szitkozódni, de tud áldást mondani ellenségeire is; nem tud elmenni a korcsmába, de örömmel megy az imaházba, nem földieket hajszol, de, az odafelvalókkal törődik. (Kol. 3, 2.) A megszentelődés új szívet ad és tiszta, képmutatás nélkül való szeretettel löli meg. A szeretet második természeté válik. Ez a megszentelődés velejárója és szeretetet tesz utmutatóvá mások számára a megszentelődés felé.

A megszentelődés állapot, Isten gyermekeinek normális állapota. Nem saját erőlködésből fakadó valami. Nem az idegek csálóka játéka, sem az érzékek felkorbácsolása. Távol van minden érzélgéstől. A legtermészetesebb valami, ami csak létezik. A megszentelődés Istenben való teljes nyugalom minden időben és minden helyzetben. Isten gyermekei bárhol legyenek, bárhová mennek mindenüvé elviszik magukkal és békességet árasztanak és kellemes illatot hagynak maguk után. A megszentelődés nem savanyu arcot ad, hanem Isten igaz gyermekeinek ismertető jelét, a vidámság bélyegét nyomja lényedre. A megszentelődés Isten gyermekeinek ékessége.

Vir.

A kereszt

A kereszt a rómaiak akasztófája volt, de kegyetlenebb és meggyalázóbb, mint a mai akasztófa. A mai akasztásnál arra igyekeznek, hogy a kivégzés minél hamarabb végbemenjen és a szerencsétlen elítélt ne sokáig kinlódjék. Régen ellenkező volt a cél. Néha csak odakötötték az áldozatot; de ha fölszögezték, akkor sem a vérvessztés, hanem a természetellenes helyzet okozta rettentő fájdalmat vetett véget a fölfeszített életének. Római polgárt nem feszítettek föl, csak barbárt vagy rabszolgát; ezért a büntetés meggyalázó volt. Néha napokig közszemlére függesztve, nemcsak a borzalmas kinokat kellett az elítéltnak tűnie, hanem mint Jézusnak, az arra elhaladók gunyját és szitkait is.

A felfeszített ember először csak tartotta magát a kereszten, de amikor ereje

felmondta a szolgálatot s eleresztette magát, csukló-, könyök- és vállüzletei a test súlyától vonva kifícamodtak és a szenvedő ember ettől fogva kifícamodott ízületekkel függött tovább, mi szinte elviselhetetlen kinokkal járt. Ehhez járult Palesztina ege alatt a nap égető tüze, mely a meztelen testet lázba hozta.

Jézus igazi szenvedése azonban nem a test kinja volt, hanem a lelki szenvedés. Ami tisztaságszerető embernek a mocok, az volt százszor fokozottan neki bűn. Ha Lót szenvedett Sodomában a város bűne miatt, noha, bűnös vágya vitte oda, mennyivel inkább szenvedett a tiszta, büntelen Jézus az emberek gonoszsága miatt. Az emberek hálátlansága, gyűlölete, irigysége, kémkedése, gyanúsítása, durvasága, hitelensége és káromlása folyton és állandóan gyötörték szellemét; de e támadások akkor lettek legerősebbek s a bűn hitványsága akkor volt legkínzóbb, amikor halálra vitték ártatlanul és még a kereszten függőt is káromolták. Ekkor lett a gyűlölet a legbosszuszomjasabb és ekkor lett elhagyatottsága legnagyobb; még tanítványai is széjjel futottak gyáván. Leköpdöstelve, bírótól bíróhoz taszigáltatva, durva katonák kezén, a tömeg báméskodása közepette nem volt egy vigasztalója, nem volt egy támogatója. Anyja némán állt a kereszttel alatt, fájdalommal nem tudott urrá lenni. Tanítványai szemé előtt minden elsötétedett s a halálsötét kétség még akkor is be fogva tartotta szemüket, amikor az asszonyok az első hirt hozták Jézus feltámadásáról. Ezek mind Jézus vigasztalására szorultak, akár csak a vele együtt megfeszített lator.

Mindenhhez járult, hogy amikor Urunk az emberiség bűnének terhét magára vette, akkor Isten is elhagyta Őt és a sötétség körülötte tökéletes lett. Jézus tökéletesen ember volt így bele kellett kerülnie az Istenből való elhagyatottság teljes éjjelébe. A Sátán diadalt ült rajta s a kétségbeesés éjszakájával akarta lába alá tiporni és arra kényszeríteni, amit a pusztában nem volt hajlandó megtenni: a világ urának imádására, aki a földi élet fényét talán még visszaadhatta neki. Jézus oda volt dobva ennek a leggonoszabb ellenségnek hatalmába s nem nyult feléje isteni kéz, hogy kimentse: egyedül állott a halál kapujában, egyedül küzdött a sötétség fejedelmével, egyedül viselte a lelkére boruló éjszakát.

Mi irunk, beszélünk, gondolkodunk mindenről, de ezzel nem közelítjük meg a fájdalomnak ezt a tengerét, melybe az Ő lelke alámerült. Tapogatózunk, de megérteni nem tudjuk, mit jelentett neki a kereszt. De ha nem értjük is, habár csak sejtünk valamit az Ő végtelen fájdalomából: ennyi is elég arra, hogy tudjuk, hogy mennyire

szeretett bennünket. Mert a kinnak és gyötrelmek ezen az utján akármikor is visszafordulhatott volna; Ő azonban végig itta a keserűség poharát, egy csöppet sem hagyott abban kiüritetlen. Végtelen fájdalom: végtelen szeretet! Bennünk újra kialakul, újra születik a szerető, szenvedő Krisztus, hogy egykor uralkodótársai legyünk, amikor az utolsók elsőkké lesznek és a szelidek uralkodókká. De minden szenvedésünket Ő már megjárta és a sötétség órájában világít előttünk az Ő szenvedése.

Józan.

Emlékezetes menekülés

É. T. S. 8

Igaz történet az orosz paradicsomból.

Hét éven át laktam a sarki tenger közelében fekvő kicsiny Obdorsk nevű városkában. Néhány testvérrel vállaltva munkálkodtunk az Evangéliumnak az ottlakó Szamojed és Osztyák néptörzsek között való terjesztése körül. E félre eső vidéken ért el az orosz politikai rendőrség a G. P. U. elé való idézés az 1929 ik évben. Ez a rendőrség hatáskörét kiterjeszti a rengeteg birodalom legtávolabbi vidékeire is.

Amint beléptem a G. P. U. félelmetes helyiségébe, azonnal durván rám rivallt a rendőrfőnök: „Evangéliumhirdetők! majd elküldünk titeket egytől-egyig számkivetésbe!” Erre következett az órákon át tartó kihallgatás, amelynek folyamán minden elgondolható hazugságot előszedtek, csak hogy valami vádat kovácsolhassanak ellenem. Mikor a politikai vádak mind kudarcot vallottak, azt hozta fel, hogy a hatóság engedelmek nélkül prédikálva bejárom a falvakat! Ezt avval háritottam el, hogy hivatkoztam a törvényre, amelyik erre szabadságot ad. Mindazáltal fogvatartottak és amellet még nem is tudathattam enyéimmel távolmaradásom okát. Egész napon át éhkoppon tartottak. Ezután még három, zárt ajtó mögötti kihallgatás következett; végül kimondták az ítéletet: 10 évi száműzetés, vagy golyó általi halál. A tobolski törvényszék — ahová mindjárt át is szállítottak — a száműzetést hagyta helyben. Tobolsk innen 1200 mértöldnyire feküdt és az egyetlen mód annak elérésére a hajóut volt. Ezen a hajdani személyszállító gőzösön melyik előbb egy módos vállalkozóé volt, most állami tulajdon — építettek egy kalickát, a szélessége 3 a hossza 7–8 yard egy kb. 91 centiméter — volt; két rekesze volt a kalitkának, gonosztevők szállítására. Ebbe 59-ed magammal zsufoltak be és úgy utaztunk, szigoru

felügyelet alatt, egy hétig. Legtöbbje a raboknak a közös termelési rendszernek engedetlen parasztokból és halászokból telt ki. Egy görögkeleti pap is volt közöttünk. Vasárnapi napon futott be Tobolskba a hajónk. A lakosság ünnepi öltözetben várt a parton, kíváncsian az ujonnan érkezett bűnösökre. De tudták, hogy ez a név milyen vonatkozásban illet minket. Mig. a kb. mértöldnyire fekvő fogházba szállítottak minket — ez a fogház gyilkosok és egyéb legveszedelmesebb gonosztevők részére való volt — az emberek rámismertek. A részvét könnyei gyűltek a szemekbe és látható volt az arcokon a fájdalom, méltatlan sorsom miatt. Végre egy zárkába dugtak, állandó tartozkodásra. Kicsiny helyiség volt ez — azonkívül közepén egy halom büzös piszok hevert. Ágyak nem voltak, hanem magunknak kellett a padlón megágyaznunk. Fogságom itt 3 hónapra terjedt. Ezután szabadlára helyeztek és az időközben hozzámérkezett feleségemmel faluról-falura vándorolva kerestük fel a gyülekezetekben megmaradt testvéreket! Miután azonban állandóan megfigyelés alatt tartottak, szegényes áruhába öltöztem szakált növesztettem és így készültem az idejében való szökésre. Az 1930-ik év novemberében keltünk utra, hogy Kelet-szibérián áthaladva, az Amur folyónál átkelhessünk a Kinai határon. O-ban szüleinktől elbucszva, mint akikről tudtuk, hogy e földi életben többé soha sem fogjuk látni, sok hányódás vetődés után elérkeztünk B-be, ahol az éj leple alatt sikerült észrevétlenül szállást keresnünk és találnunk. Mikor reggel az állomáson hagytam csomagok után mentünk, ott így szóltak: „Jöjjetek holnap utána!” — Jól tudtuk, hogy mit jelent ez! Azért mindent ott hagyva, másnap egy szánkót béreltünk. És bár a feleségem rosszul volt, arra a hirre, hogy határon lévén, az idegenek utleveleit vizsgálják — utrakeltünk. Legidősebb fivérem innen 14 mértöldnyire laktott — és így odaigyekeztünk. Kegyetlen hideg volt. A fuvaros feleségemre terítette szánalomból, kócos bundáját Igen érdekesen nézhettünk ki! Már elég közelértünk a határhoz; épen a legközelebb fekvő Kinai földterületet kémleltem, amikor egy szán 3 emberrel mellénkszaladt. Amint beértek meglassított iramban mellettünk haladtak. Közben ki-kiszállottak és így kémleltek minket. Szívem úgy dobogott, hogy alig tudtam megszólalni, mégis úgy kellett viselkednem, mint ha semmire sem ügyelnék — pedig ruhájukról ismertem, hogy a G. P. U. emberei. Közben a fuvarossal közönyösen társalkodtam, szívemben Istenhez kiállítottam, aki egyedül segített rajtunk, ilyen helyzetben! Ily közel a szabaduláshoz — és mégis a veszély torkában! Körülbelül egy mértöldnyi uton így

tartott ez — de feleségem kócos bundája és az én hosszú szakálám visszatartották őket attól, hogy feltartóztassanak. Éjjelre abban a faluban voltunk, amelyikben testvérem lakott. Amint az udvarba érkeztünk, különös csönd fogadott — a házba lépve senkit sem találtam ott. Hirtelen azonban előlépett sógornóm — már 5 éve nem láttam — és így szólott: Épen jókor érkezél; a G. P. U. férjem után küldött azzal a céllal, hogy letartóztassa — de ő elmenekült. Amikor öt 5 gyermekével, szemléltük, csak sirtünk csöndesen. 3200 mérföldnyi utat tettünk meg Oroszországban és mindenütt ugyanaz a vigasztalan helyzet! Nagy meglepetésünkre este nyílt az ajtó — és belép a testvérem. A gyermekek ujjongani szerettek volna örömeinkben — de a kémekek miatt senki sem ejthetett ki egy hangos szót sem! Susogva és sietve csináltuk meg a további tervet, mert fivéremnek hajnalban tovább kellett állania, hogy még szomszédai se tudjanak itthonjártáról!

Csak 15 mérföldnyire volt az Amur a határfolyó. Hogy átkelhessünk, meg kellett vásárolnunk egy szánt — de nem volt hozzá elég pénzünk. Sógornak azonban volt 15 dollárja, amit Amerikából kapott — ezt nekünk adta — de még ezzel sem volt elégünk. De jött egy ember, aki felajánlotta 3 szánját, azzal a könnyítéssel, hogy a fizetség egyrészt ruhában teljesítsük. A vasúti állomáson hagyott csomagból néhány ruhadarabot feleségem kifizetésébe gyömöszölt, szerencsére. Ezekkel valahogyan kitélt a fuvardíj. Most már csupán vezetőre volt szükségünk. Két napi buzgó imánkra feleletül az Ur rendelt is — egy Kinait, aki épen ekkor jött át a határon — és akivel sikerült megegyeznünk, a két szánban és egyik lóban. December 19 és 20-a közötti éjjelen keltünk utra. De épen ekkor terjedtek olyan hírek, hogy sokan akartak át szökni — és emiatt a határőröket megketőztették. Kétszeres ovatosságra volt tehát szükségünk. Feleségeinket a csomagok közé szoritottuk be, lábaikat ruhákba göngyöltük a rémes hideg miatt — aztán mint tolvajok osantunk el. Hogy készülődésünk minél észrevétlenebbül menjen végbe, a szánok nem egy helyen voltak hanem különböző gazdáknál — és néhány kilométernyire találkoztunk annál az özvegy asszonynál, ki szökése alatt fivéremet magánál rejtegette. — Mikor bucsut vettünk tőle, így szólott: Egész éjet imában fogom tölteni és tudom, hogy az Ur át segít titeket. Vezetőnk megpróbálta, hogy a faluk kikerülésével a pusztán át vigyen célunkhoz bennünket — de lehetetlennek mutatkozott ez — így sok időt veszítve el hiába, vissza kellett térnünk az utra. Amint egy hosszufulun haladtunk át, a kutyák szörnyen ugattak. Valóban nem is tud-

juk, hogy lehet, hogy az örök nem tartóztattak fel. Mégis nem mertük továbbra a főutvonalat követni, hanem egyik mellék utra térünk, amelyen ismét nehezen vergődünk előre, mert nem voltunk tisztában az ut irányával — amellet rettenetes sötét és hideg is volt. Nemsokára ennek az utnak is végeszakadt, azután egy felszántott területen haladtunk át egy csillag mutatta csupán az irányt, majd egy mezőségen vitt tovább az utunk, melyen a száraz fű magassan állott, a közeje csapzott hóval összefagyva Ezen át a legnagyobb nehézséggel tudtunk csak haladni. A lovak mindegyre megboltáltak — mi pedig igen kimerültek voltunk — a hideg mind kegyetlenebb. Feleségemről is leritt a gyötrelmem; a gyermekek pedig a csomagok között bóbiskoltak. Éjfél után egy óraker egy tekintélyes szénakazalhoz értünk, ahol a lovakat megabakoltuk és egy felőrai pihenő után indultunk tovább! Ugy gondoltuk, hogy 3 — 4 óra körül biztonságban leszünk — de nem vált valóra. Eljött a hajnali óra és a folyónak semmi jele sem mutatkozott. Útetésünk mind lassabb lett, vezetőnk pedig minden kedvét elvesztette. A virradat pedig jött, feltartóztat-hatatlanul. Szegény fivérem mind izgatottabb lett. Feleségemmel imába kerestünk erősödést és szüntelen kiáltottunk: „Urunk! Csak Te segíthetsz egyedül.” A világosság nöttével, végra a távolban felcsillant a határt képező Amur! Az öröm magasra csapott fel kebleinkben, de vele együtt az aggodalom is, hogy nem lepnek-e meg bennünket a határőrök? Halkan kapaszkodtunk tovább és a folyótól kb. fél mérföldre megállapodtunk, hogy az átkelésre alkalmas helyet találjunk.

Térdig érő hóban gázoltam, hogy ki szemléljem a helyet, amelyik a szabadulást jelenti nekünk de lehet, hogy a halált. Amikor a part közelébe értem, hirtelen katonákat pillantottam meg, egy bokor mögé húzódva. Mikor e hírt megvittem mind megrémültek — de a vezető kezébe kapta a gyeplőt és egy lejtőn jobbra hagyva az öröket, a folyónak hajtott. A meredek parton gondolatsebesen a jégre jutottunk. Fivérem elől haladt a vezetővel — nehogy az utolsó pillanatban cserben hagyjon, ami nem egyszer történik meg, mi pedig követtük őket — erős vágásban a jégen. A folyó itt körülbelül fél mérföldnyi széles. Dél előtt 10 óra körül mentve és biztonságban voltunk. Ujjongtam és sirtam; megkísértem valamit mondani — de nem voltam képes — csak azokra gondoltam szüntelen, akik értünk imádkoztak! Feleségem szintén könnyezve vonaglott alig leírható, amit e percben éreztünk. A kínai vezető is — bár pogány volt — levette sapkáját és égfelé fordítva tekintetét, így szólott: „Hava bogu” — hála Istennek — azután félig megfagyva

jutottunk el vezetőnk falujába. Összesen 20—21 óráig tartott utunk; rövid idő — de mit jelentett ez nekünk! A G. P. U. Kínai területen is tovább üldözött. Megkísérelte a határmenti lakosságot megvesztegetéssel rábírni, hogy szolgálta ki neki a menekültek százait. A Kínaiak azonban barátságosan bántak velünk — de az egyes dolgokért, amikre szüksége volt a menekülteknek, óriási árakat követeltek. Így a legtöbben teljesen lerongyolódva, de gyakran csodálatos segítséget tapasztalva, érték el Karbint, ahol Anglia, Németország és Amerika segítette fel őket.

„The Christian Graphil“ után.

Miszt

A jelenkor jellemevonásai és annak jelentősége.

Ira: MAURÓ FÜLÖP.

Folytatás.

A tévelygés szelleme.

Vessünk végül rövid tekintetet Jánosnak a két egymással ellentétes szellemtől mondott szavára: „Ők (a hitetlenek) a világból valók, azért beszélnek a világról és a világ hallgat rájuk.“ (I. Ján. 4. 5.)

Hát nem így van ez? Akik a világról beszélnek, kik minden hangnembe zengik annak dicsőségét s haladását, kulturáját, polgárosultságát az égig emelik, azok a világból valók és kész hallgatókban sosem találnak hiányt. A világ hallgat rájuk. Sok modern lelkészünk mesterként érti ezt a világmagasztalást. Ennek a kornak az evangéliumát hirdetik s a világ szívesen jár templomaikba és liberálisan támogatja őket.

Mi Istentől valók vagyunk és aki Istentől való, hallgat ránk. Erről ismerjük meg az igazság szellemét és a tévelygés szellemét (I. Ján. 4. 6.) Tételünk alkalmazása nem nehéz. Ahol a világ és annak működése képezi a beszéd tárgyát, ott az összejövetel, istentisztelet vagy bármiképp nevezi is magát, a tévelygés szellemének vezetése alatt áll.

Mint tévelygést hintő szellem, e világ szelleme ép oly nagy erővel működik, mint amily erővel hat az engedetlenség gyermekeiben s hoz létre a világ dicsőítésére bámulatos teljesítményeket. A meg nem ujhódott szellemek minden költészete, megindulása, képzelete, regények, színházi előadások, röviden minden, ami a képzelet alkotásait valóságnak mutatja be, nem az igazság, hanem a tévelygés szelleméből való. És annak az egyetlen nagy célnak szolgál, hogy az embereket megakadályozza abban, hogy Krisztusban megnyugodjanak.

Hitetlen költők által e világ istene még azt a nézetet is terjeszteti, hogy minden fájdalom, nyomorúság, szenvedés és minden nyomor, mely az embereket éri, Istennek világról alkotott eredeti tervéhez tartozik. Így egy egész csomó vallásos rimpengetést elnyelnek, miből persze Krisztus nagy bölcsen el van hagyva s azt tanítják például, hogy „minden úgy van jól ahogy van“ (Pope) vagy: „Isten az égben: minden jól van a világban“ (Browning). Valójában rosszul áll a világ do'ga, azé a világe, melynek „istene“ a mennyei vidékeken üzi a maga játékát. Mindaz, ami ilyen módon a világnak és az embereknek bátorítására szolgál és Krisztusról nem tud, nem az igazságnak szelleméből, hanem a tévelygés szelleméből származik, mely a világ szelleme. De mi, kedves testvéreim nem a világ szellemét kaptuk; azért ne legyen semmi közösségünk annak törekvéseivel és csaláásaival.

Tudjuk, hogy Istentől valók vagyunk és az egész világ gonoszságban van. S tudjuk, hogy az Isten Fia eljött és nekünk olyan értelmet adott, hogy amaz Igazat megismerjük és mi az Igazban vagyunk s Fiában Jézus Krisztusban. Ez a valóságos Isten és az örök élet. (Ján. 5. 19)

Fordította: Józán.

„Pax vobiscum!“

(„Béke veletek“)

„Jöjjetek énhozzám mindnyájan, akik megfáradtatok és megterheltetek és én megnyugosztalak titeket. Vegyétek föl magatokra az én igám és tanuljátok meg tőlem, hogy én szelíd és alázatosszívű vagyok és nyugalmat találok a ti lelkeiteknek, mert az én igám gyönyörűsége és az én terem könnyű.“

Máté 11,28—30.

1. Mózes 35, 2.

Folytatás.

Vegyünk csak egy esetet: Egy afrikai utazó láznak van kitéve, mely nyugtalanságot és félrebeszélést okoz. A nyugtalanságnak oka van s magától értetődő dolog, ki a nyugtalanságtól szabadulni szeretne, az okozójával van teendője. Mig az ok eltávolítva nincs, rendelhet az orvos akár száz orvosságot, be is veheti a beteg anélkül, hogy a legcsekélyebb javulás állna be. Már a teremtés bölcs tervében minden úgy van alkotva, hogy bizonyos okra, bizonyos hatás lép fel s ha a bizonyos okot eltávolítom, elmarad hatása is. Így Afrika egyes vidékeinek hatása egy bizonyos fizikai folyamat, melyet láznak nevezünk, bizonyos lelki elváltozásokat, nyugtalanságot és félrebeszélést idéz elő. A gyökeres gyógymód abban áll, hogy eltávolítjuk a kórokozó okot. A

forró Afrikát? Nem; ez esetben az utazót Afrika lázat okozó vidékéről. Hasonlóképp van ez a nyugalanság más fajtáival is. A világ minden nyugalanságának, bármi legyen is a neve, meg van a maga határozott oka és a nyugalanság mindaddig el nem távozik, míg az azt előidéző ok eltávolítva nincsen. Ez áll a nyugalanságról. Ha a nyugalanságnak oka van, mért ne lenne a nyugalomnak is? Van oka, egész bizonyosan van! Kell, hogy legyen, hiszen nem a véletlenség világában élünk. Minden nyugalomnak legyen az testi, lelki vagy szellemi, meg van a maga létrehozó oka és ez különféle lehet. Ahogy különböző gyógy mód, úgy rendszer is van, mely által nyugalmat igyekeznek találni az emberek. Különböző vallások más és más orvosságot adnak, melyet egyes emberek be is vesznek, a legtöbb esetben azonban úgy járnak, mint az említett Afrikautazó. De nem is csoda!

„Vajjon a tövisről szednek-e szőlőt vagy bojtórjáról fűgét?” Mondja Krisztus. O miért nem mondta meg Krisztus azt is, hogy lehet a nyugalom beldog birtokosává válni? Hiszen megmondotta! Hogy-hogy? Ő rámutatott egész világosan és határozottan a nyugalanság okára is utbaigaztó szavait már gyermekkorunk óta halljuk, Jézus azt mondja, hogy a nyugalanságnak nincs más oka, mint az, hogy nem tetted meg eddig, mire oly régóta kér: „Jöjjetek én hozzám mindnyájan, akik megfáradtatok és megterheltetek és én megnyugosztalak titeket. Tehát a nyugalom kegyelmi ajándék. Csak arról van szó, hogy Jézushoz jöjünk s megadja mindenkinek azt, mit keres, mire szüksége van.

A nyugalmat azonban betüszertint véve adományozni nem lehet, épúgy nem, mint a nevetést. Beszélünk ugyan arról „ezt jól megnevettem,” megtudjuk tenni, de semmiféle nélkül, minden további nélkül senkit sem tudunk megnevetetni. Ha örömet szándékozunk valakinek szerezni, úgy rendezhetjük a körülményeket, hogy örömet okozunk. Midőn Jézus nyugalomról beszél, hogy megnyugodtál, nyugalmat akar előkészíteni, egyszerűen arról van szó, egy utat akar mutatni a nyugalomhoz. Nem mintha csak ezáltal akarná vagy tudná nyugalomát megadni. Nem. Csak az előírást adta meg. Ez az egész. Jézus nem akarta ezt a nyugalmat mintegy elkészíteni és készen adni. Különben is az ember nincs is abban a helyzetben, hogy ezt készen, minden további nélkül elfogadhatná, de ezerszerre jobb is, hogy mindenki maga szerezheti meg nyugalomát. Hogy Krisztus terve is ez volt kitűnik a továbbiakból, mondván: „tanuljátok én tőlem... és nyugalmat találtok.” Ebből láthatjuk, hogy a nyugalmat úgy kell elsa-

játítani. Nem egyszeri cselekmény által lesz tulajdonunkká, hanem folytonos tevékenység, munka árán. Nem úgy találjuk meg, mint egy szerencsés órában lelt kincset, hanem fokozatosan, mint ahogy ismereteinket sajátítjuk el. Ép úgy nem nyerhetjük el egy szempillantás alatt, mint ismereteinket. Először fogékony talajt kell számúra készítenünk és azután mint minden nagy dolog lassu fejlődés által, de szabályosan és biztosan megnövekszik.

Jézus azt mondja, tanuljunk, hogy nyugalmat nyerjünk. Különös ige ez, figyeljük jól meg. Milyen különös kapcsolat van a két szó között „tanulás és nyugalom.” Mily kevesen vannak, kik ezt az összefüggést felismerték és világosan megértik, hogy a nyugalmat úgy kell megtanulni; mily kevesen vannak, kik ezt tanulgatják, mint pl. egy hegedűjátékos gyakorol. Hogy napjainkban milyen keveset ügyelnek Krisztus oktatására s mily kevesen járnak Jézus iskolájába, az bizonyítja legjobban, hogy ép ez a régi mondas, ez a sokszor felolvasott textus mily kevés alkalmazásra talál. A munka és a nyugalom kapcsolatba hozásáról van szó. Miféle munkáról? S milyen tanulásról? Krisztus kereken válaszol: „Tanuljátok meg tőlem, hogy én szelid és alázatosszívű vagyok.” Két dolgot említ csak. Szelidség és alázatosszívűség. Nem véletlenül került össze e két fogalom. Teljesen együvé tartozik a kettő. Tanuljátok meg mind a kettőt és már is megtaláltok nyugalmatokat. Ezek a nyugalom közvetlen okai. Hát a nyugalanságnak mik az okai? Ha kellő önismerettel rendelkezél, kész is válaszod: büszkeség, önzés, nagyravágyás. Sérült hiuság, csalódott reménység, kielégíthetetlen nagyravágyás, régi, általános, piszkosvízü forrásai az emberiség nyugalanságának.

Ki azonban a szelidséget és alázatosságot megtanulta, alaposan fel van fegyverezve. Varázs körben él. S ahogy a makk-egészséges szervezeten semmiféle láz erőt venni nem képes, a nyugalanság semminéven nevezendő láza se vehet erőt azon ki Krisztus légkörében él, azt élvezzi, miután utait megtanulta. Az emberek hányszor sóhajtoznak galambszárnyak után, hogy elrepülve nyugalmat találjanak. Pedig semmi értelme az elmenekülésnek. „Isten országa tibennetek van.” Nyugalomra vágyásunk minduntalan a magasba törekszik. Pedig a víz is akkor csendes, ha elérte nyugalmi helyzete legmélyebb pontját. Az embernél is így van ez. Légy azért alázatos. Ki semmit sem tart magáról, azt nem lehet megsérteni, ha nem is kap elismerést, nem sérődik meg. Legyetek szelidek. Ki nem vár semmit, nem csalódhat akkor sem, ha semmi sem jut néki. A szelidek uralják a föl-

det. A zsugori nem bírja aranyát, sőt annak uralma alatt nyög, de a szelid boldogan uralkodik.

A keresztyénség az élet tudományára, bölcsességére, művészetére tanít. Egész tananyag a rövid igében van: „Tanuljatok én tőlem!” Könyvből prédikációkból nem lehet elsajátítani, hittételekből sem. Az élet tanulmánya ez. Jézus nem sokat beszélt a keresztyénség erényeiről, élte őket, szerves alkotó részei voltak. Nem arról van szó, hogy másolatokká váljunk, hanem, hogy tanuljunk tőle, sajátítsuk el az élet művészetét, éljünk vele együtt, mint a régi festőnövendékek, kik művészetüket mesterükkel együtt élve sajátították el.

„Tanuljatok én tőlem!” az élet újra-kezdésére szólít fel, nem új módon, hanem Jézus módján. Nézzetek rám — szól a Mester — tegyetek úgy mint én teszek! Vegyétek az életet, úgy mint én veszem. Legyetek szelidek és alázatosszívűek és nyugalmat találtok! Ne gondoljátok, hogy a keresztyén élete rózsaágyban van beágyazva. A keresztyén állapota a nevelés állapota, ezért minden ilyen gondolatot eleve kizár. Vajha megértenéd, mily csodás mélységei vannak az igének: Tanuljatok tőlem! s nem oly csekély kötelességtudással lépél Jézus iskolájába. Ebben az iskolában sokat kell tanulni, de sokat felejtetni is. Sajnos sokan igazán csak akkor kezdenek tanuláshoz, midőn már csaknem minden tehetségüket eltékoztatták s jellemük felnőtté vált. Pedig ötven esztendő s fejjel nehéz bizony számolni tanulni, de még sokkal nehezebb keresztyénséget tanulni. Azonban lehetséges, csak át kell menned mint Dávid is átment, míg megtanulta a 119. Zsoltár 71. versét. Megaláztatás az egyetlen előiskola. Sok munkába kerül, míg teljes nyugalmat nyersz, de megéri a fáradságot.

Vége következik.

„Mindjárt jövök!”

Egy kis vámbódében éledélt künn a városon kívül egy öreg vámszedő, éjszakára leeresztette a sorompót és nyugalomra hajtotta a fejét. Egy éjszaka egy utas jött zörgetett és kérte eressze át. Az öreg vámszedő kikiáltott: „Mindjárt jövök!” De csak nem jött, mire az utas újra bezörgetett és Ugyanazt a választ kapta. Az öreg azonban nem jött ki. Végre elfogyott az utas türelme, belökte a bódé ajtaját és bekiabált: „Micsoda dolog ez, hogy már félórája, hogy kiabaálja, hogy „mindjárt jövök” és meg se moccan! Az öreg vámos alig tudott kikeveredni az álmából, mentegetődni kezdett mondván: Már ugy hozzászóltam a zörgetéshez meg

kocoláshoz, hogy álmomban is azt mondom már: mindjárt jövök!”

De sokan vannak, kik hallgatják a prédikációt, megértik Isten szent igéje hívó szavát, kiveszik, hogy nekik szól az intő szó, de szinte szokásszerűleg, mintegy álomban mindig azt hajtogatják: Mindjárt jövök! Azonban sohse jönnek ki az evangélium világosságára, nem jönnek, hogy a drága Vér bszentelje őket s sohse jutnak el az Atyával és Fiuval való közösségre. Félő, hogy így alva mennek az örök kárhozatba. „Oh ébredj fel, aki aluszol! Mert Isten egy napot rendelt, melyen megítéli az egész föld ke-rekségét, igazságban egy férfiú által, akit arra rendelt.” A Lélek és a menyasszony ezt mondják: Jöjj! Mit sem ér az, ha csak mondogatod: mindjárt jövök! De kelj fel és jöjj!

(S—y.)

HIREK.

Az északkeletnémet évi konferencia, amely Köslin-ben (Pommern) április 7 és 8-án ülésezett elhatározta, hogy a délkeleteurópai munkát támogatni fogja, még pedig oly képen, hogy minden hónap első vasárnapjának vasárnapi iskolai gyűjtését e célra fordítja. Azonkívül az összegyűlt prédikátorok rövid idő alatt 1700 márkát jegyeztek e célra. A brémai könykiadó vállalat igazgatója pedig 65 drb. az egyházi rendtartás kiegészítő füzetének árát ugyancsak adományozta e célra. A konferencia körlevelet intéz az összes német konferenciákhoz hasonló határozat hozatal érdekében. Mi hálás köszönetet mondunk testvéreinknek az áldozatkészségért. Az Ur sokszorosan adja vissza nékik amit adnak. Külön üdv. és köszönet Kreuzer berlini lelkész testvérünknek aki erről értesített és érdekünben fáradozik.

A németországi methodista sáto-mis-sió két sátorával a mult nyáron 12 német városban evangélizált, legnagyobb részt oly vidékeken ahol a népesség nagy része szakított a keresztyénséggel vagy ahol nehéz az érdeklődést felkötni az élő hit iránt. Körülbelöl 150.000 felnőtt és ugyanannyi gyermek látogatta az összejöveteleket.

Az egész világon a történelmi protestáns egyházaknak 72 és fél millió tagja van, míg a szabad egyházaknak taglétszáma 121 milliót tesz ki. E számokra különösen az egyházi hatóságok figyelmét kívánjuk felhívni akik nem ismervén a helyzetet mindent a szekta névvel neveznek ami nem hordja magán a bevett felekezet bélyegét.

A württembergi bibliatársulat 120 éve áll fenn és ez idő alatt 230 millió bibliát terjesztett.

Wesley János bibliája amit utjában állandóan magával hordott a methodista egyháznak felülbecsülhetetlen kincse. Az idő fogától megviselt ereklyét Londonban a methodista egyház könyvtézetében vasládában helyezik el és csak különleges alkattakkor lesz megmutatva.

Iszákosoknak tilos a házasság. Mexikóban, amely az utóbbi időben radikális törvényhozással vonta magára a figyelmet az állam törvényei az iszákosoknak a néphygiénia szempontjából megtiltották a házasságot.

A Jezsuitarendről. A jezsuitarend jelenleg 22337 tagot számol tehát 659-el többet mint 1930 évben. A legnagyobb számbeli növekvés az Egyesült Államokban mutatkozott 214 taggal, a legkisebb Franciaországban 13 taggal. Számuk Németországban 3069, a szláv államokban 1297. Működésüknek leglátványos alapja az Egyesült Államokban van. Az oktatásügy terén különösen buzgó tevékenységet fejtenek ki. Az Egyesült Államokban 12 egyetemük és 25 különböző tanintézetük van.

D. Dr. J. L. Nuelsen püspök ur vezetése alatt március 30-án Angliába és Amerikába a következő táviratot adták le Németországból: „Alulirottak mint a methodista egyház németországi vezetői tiltakozunk az angliai és amerikai sajtónak azon ténykedései ellen a melyekkel azt hirdeti, hogy Németországban zsidóüldözések és hajmeresztő cselekedetek folynak a nemzeti mozgalom részéről.

Kísérletét látjuk ebben a háboru rettenetes propogandájának felélesztésére, amelytől a népek lelkülete még allig szabadult meg; és ami által a törekvés a nemzetek közötti megértésre súlyosan veszélyeztetve van.

Eltételezve egyes felelőtlen elemek tulajdonosságaitól, akik ellen az új kormány azonnal és a legszigorúbban járt el, a rend és nyugalom veszélyeztetve soha nem volt.

Egyházunk mindég vezetett ama törekvésben, hogy a nemzetek között valódi békét létesítsen. A német methodisták akik Németország minden államában képviselve vannak a világ methodistáihoz a valóság és igazságszeretet alapján kiáltványt intéztünk, hogy eme hazug és Németország romlását célzó propogandát segítsenek leküzdeni. „A táviratot Dr. Nuelsen püspök ur, Dr. Melle Otto frankfurti szeminárium igazgatója és a németországi szuperintendensek irták alá. Hasonló tényállásról értesített levélben Funk Márton volt magyarországi szuperintendensünk is a német viszonyokat illetőleg.

A virágszövetség, mely temetési és egyéb virágajándékok megváltásából létesült Isten iránti hálával eltelve s az Ő megsegítő kegyelmében bizva megkezdte öreg embertársainkat gondozó munkáját. Amint kellő számu jelentkezés történik, megnyitja a Cegléd mellett fekvő Kámán szőlőben az Idős Nők Otthonát. Akik csendes elvonultságban, evangéliumi szellemű családias közösségben óhajtják öreg napjaikat élni, itt elérhetik azt. Havi ellátási díj — különleges ápolás vagy diéta nélkül — 50 pengő. Ebbe lakás, élelmezés, világítás és mosás értendő. Válaszbélyeggel ellátott kérdezőskedésekre Mokry Eszter ad felvilágosítást Budapest, I. Társ-u. 6.

Könyvismertetés.

„Szentek legyetek“ című megjelent a Keresztyén könyvesház kiadásában egy kis füzet Vir összeállításában, amely a szentírás alapján rámutat a megszeletődés kívánalmára, lehetőségére és megtartására, valamint az akadályokra. A füzet mindenkit érdekel aki megszentelődésre vágyik. Ára csak 10 fillér ami 25 oldalas terjedelmét tekintve csekély ár. Megrendelhető az igehirdetők által illetve a Keresztyén Könyvesház üzletében Budapest, Felsőerdősor 5 alatt.

Békeharangok 1930, 1931, 1932 évfolyamok szépen bekötve kaphatók 250 P-árban megrendelhetők a szerkesztőnél.

Szerkesztői üzenet.

Józanak: Köszönöm cikkeidet lehetőleg mielőbb közlöm. A kért név alatt szereplő kiletét eltaláltad. Legközelebb meglátogatlak.

Szozthenezs: Köszönöm a küldött cikkeidet, a legközelebb sorra jönnek. Ha lehetne valamivel rövidebbre szorítsd, hogy ne kellene folytatásokban közölni.

Nyomatványokat, folyóiratokat
legolcsóbb áron készít

Kultura-nyomda, Kaposvár Fő-u. 26

≡ Árajánlattal készséggel szolgál. ≡

**Hány új barátot szereztél már
a Békeharang számára ?**

Kiadó: Keresztyén Könyvesház k. f. Szövetkezet Budapest, VI. Felsőerdősor 5.
A kiadásért felelős: Dr. Szalós Artur.

Nyomatott: A Kultura Könyvnyomdában
Kaposvár, Fő-utca 26. Cégt. Henczer István.